וְתִקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ
וַתֵּצֶאנָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃
וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה
וְלֹא־יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מְרִרִים הֵם עַל־כֵּן
קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק
וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע
לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ
לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
רֹפְאֶךָ׃ ס וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל־
הַמָּיִם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיִּלֹּנוּ כָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן
בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ
בְּיַד יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר
בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־
הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃
ל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃
ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ ס ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים׃ ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן
קרא שמה מרה׃ וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך׃ ס ויבאו אילמה ושם שתים
עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על־
המים׃ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃
וילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר׃ ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל כל
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃
ל ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃
ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ ס ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים׃ ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן
קרא שמה מרה׃ וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך׃ ס ויבאו אילמה ושם שתים
עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על־
המים׃ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃
וילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר׃ ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל כל
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃
ל ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃
ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ ס ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים׃ ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן
קרא שמה מרה׃ וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך׃ ס ויבאו אילמה ושם שתים
עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על־
המים׃ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃
וילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר׃ ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל כל
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃
ל ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם